

המאבק העיקש על עקרונות
וערכים ממשיך עד ימינו אנו
ודורש התמודדות יומיומית.

כאומה, מהם הערכים
שעלינו לשוב ולחרוט על
דגלנו?

כאדם, מהם הערכים
שעליהם היית נאבק?

... החשמונאים, קומץ יהודים מאמינים ללא עבר צבאי, חירפו נפשם מול
האימפריה היוונית האדירה, במערכה על ערכי האומה וקודשיה. חסרי ניסיון
וחדורי אמונה יצאו לקרב למען מטרה אחת שחרתו על דגלם: "מי לה' - אלי".
הניצחון הניסי לא היה בהנחלת תבוסה לאויב, אלא במערכה הערכית
והאידיאולוגית, שבגללה החליטו לצאת למלחמה. הם שמעו שהיוונים חללו את
המקדש ושום סיכון לא הרתיע אותם כשהכריזו "מי כמוכה באלים ה'". המניע
העיקרני - החיפוש אחר ערכי מסורת וחיים של תוכן ושל קדושה - הוא זה שגבר
על הכל ונתן את הכח למאבק. העמדת הערכים בראש סולם העדיפויות.

הרב ישראל מאיר לאו, דצמבר 2011

כשאני נתקל בביטויים-ציוויים כגון: "להקנות אהבת ארץ ישראל", "להחדיר
את ערכי היהדות", "לנטוע מושגי יסוד" ... אני משתומם על מורים ומחנכים
שאינם יודעים, ולו מניסיון חייהם, ששום אהבה אין "להקנות" ושום אמונה
אין "להחדיר", ושום הלך נפש אין "להעמיק", וכי שינון והטפה מולידים
דקלום ומס-שפתיים, ואלה מצידם מחוללים תמיד רק לעג ובחילה וציניות.

...אולי ראוי לדמות את יחסי החינוך ליחסי משיכה, פיתוי וגירוי: מורה
האווהב מאד את נופי המולדת, למשל, עשוי למשוך ולפתות את תלמידיו...
שירבו בטיולים להכרת נוף-הארץ, לא משום "שיחדיר" בהם איזה "ערך"
אלא משום שיעורר בהם משיכה, סקרנות, קנאה וחשק...

החדווה היא כוח קורן. האמונה המפעימה את המאמין מרתקת גם את
סביבתו ומזמינה ומעוררת חשק. ובאין חשק אין לימוד ואין יצירה ואין
אמונה ואין אהבה ואין ערכים ואין כלום.

עמוס עוז, באור התכלת העזה, עמ' 163

קהילת חינוך, כשמה כן היא,
סובבת ומלוכדת סביב המעשה
החינוכי. על הצוות החינוכי לבטא
בדמותם את ערכי הקהילה.

"החדווה היא כוח קורן" – כיצד
נכשיר ונרתום את הצוות החינוכי
כך שיבטא בכל התנהלותו את ערכי
הקהילה ובכך גם ימשוך אחריו את
החניכים?

"בין שמים לארץ" – חנוכה וערכים

© עמותת "דרך כפר - יזמות חינוך ימין אורד"

להנחיה ולהעמקה בתפיסת חינוך 'דרך כפר': www.derechfar.org.il